

Σύλλογος Εργαζόμενων στα Φροντιστήρια Καθηγητών (ΣΕΦΚ)

Ο ΣΕΦΚ καλεί σε συγκέντρωση αλληλεγγύης και αντίστασης, την Πέμπτη 1 του Σεπτεμβρίου, στα δικαστήρια της πρώην σχολής Ευελπίδων.

Ο αγώνας για την επαναπρόσληψη της απολυμένης συναδέλφου από το φροντιστήριο «Πρίσμα» συνεχίζεται...

Την Πέμπτη 1 του Σεπτεμβρίου πρόκειται να συνδικαστούν οι αιτήσεις του ιδιοκτήτη του φροντιστηρίου «Πρίσμα», Β. Γκούμα, για «λήψη ασφαλιστικών μέτρων περί αναστολής εκτελέσεως» της απόφασης της αγωγής της απολυμένης συναδέλφου και προέδρου του ΣΕΦΚ, Ανδριανής Σμαρνάκη.

Η δικαστική απόφαση, η οποία είναι προσωρινά εκτελεστή (μέσα σε 3 ημέρες από την επίδοσή της), δικαιώνει απολύτως τη συνάδελφο αφού: α) αναγνωρίζει την ακυρότητα τής, από 9/5/2014, καταγγελίας τής σύμβασης εργασίας της, β) υποχρεώνει τον ιδιοκτήτη του φροντιστηρίου «Πρίσμα» να την επαναπροσλάβει με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, αφού αναγνωρίζει πως η συνάδελφος κάλυπτε πάγιες και διαρκείς ανάγκες, γ) απειλεί τον εργοδότη με χρηματική ποινή ύψους 100 ευρώ για κάθε ημέρα άρνησής του να συμμορφωθεί προς την απόφαση και δ) υποχρεώνει τον εργοδότη να καταβάλει στη συνάδελφο το ποσό των 2.977,44 ευρώ, με τους νόμιμους τόκους, το οποίο αφορά μισθούς υπερημερίας, καθώς και αποκατάσταση ηθικής βλάβης. Επίσης, δέχεται την πρόσθετη παρέμβαση του ΣΕΦΚ και επιβάλλει σε βάρος του Β. Γκούμα τη δικαστική δαπάνη όχι μόνο της συναδέλφου (250 ευρώ), αλλά και του σωματείου (140 ευρώ).

Θυμίζουμε ότι στις 22 του Ιούνη ο ιδιοκτήτης του φροντιστηρίου «Πρίσμα», Βασίλειος Γκούμας, **κατέβαλε το ποσό των 3.264,91 ευρώ στη συνάδελφο.** Ο εργοδότης υποχρεώθηκε να καταβάλει το παραπάνω ποσό, αφού **απορρίφθηκε με δικαστική απόφαση (17/06/2016)** η αίτησή του για «λήψη ασφαλιστικών μέτρων περί αναστολής εκτελέσεως» της απόφασης της αγωγής της απολυμένης συναδέλφου και στη συνέχεια υπέβαλε νέα αίτηση για «λήψη ασφαλιστικών μέτρων περί αναστολής εκτελέσεως», η προσωρινή διαταγή της οποίας επίσης **απορρίφθηκε με δικαστική απόφαση (4/07/2016).**

Η πρώτη αίτηση είχε υποβληθεί δύο ημέρες μετά την οριστική επίδοση στον Β. Γκούμα της απόφασης 147/2016 (14/01/2016) του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών σχετικά με την **αγωγή που είχε καταθέσει η απολυμένη συνάδελφος και πρόεδρος του ΣΕΦΚ, Ανδριανή Σμαρνάκη, κατά του ιδιοκτήτη του φροντιστηρίου «Πρίσμα» Βασιλείου Γκούμα, με αίτημα την επαναπρόσληψή της.** Η συνάδελφος, η οποία εργαζόταν στο συγκεκριμένο φροντιστήριο για 24 συνεχή έτη, είχε απολυθεί, επειδή προσέφυγε με το σωματείο μας στην Επιθεώρηση Εργασίας, προκειμένου να της καταβληθούν οφειλόμενα δεδουλευμένα περίπου 2 ετών.

Ο Β. Γκούμας αρνείται να εφαρμόσει τη σημαντικότερη επιταγή της δικαστικής απόφασης, δηλαδή την επαναπρόσληψη της συναδέλφου, και ζητά την «ανακοπή της εκτελέσεως» της απόφασης (η εκδίκαση της οποίας έχει οριστεί στις 4/10/2016) έως την έκδοση της απόφασης της

έφεσης που ο ίδιος έχει ασκήσει.

Επιπλέον, θυμίζουμε ότι στις 7 του Οκτώβρη 2014, είχε απορριφθεί η απαίτηση του εργοδότη να εκδοθεί προσωρινή διαταγή για την απαγόρευση έξω από το φροντιστήριο «Πρίσμα» των συγκεντρώσεων του ΣΕΦΚ, ενώ η κύρια υπόθεση εκδικάστηκε στις 5 του Νοέμβρη 2014 χωρίς να εκδοθεί απόφαση για 17 μήνες. Στις 3 του Ιούνη 2016 με δικαστική απόφαση **ματαιώθηκε η εκδίκαση της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων που είχε υποβάλει ο ιδιοκτήτης του φροντιστηρίου «Πρίσμα», Βασίλειος Γκούμας, επειδή ο ίδιος δεν παρουσιάστηκε στο δικαστήριο για να υποστηρίξει τη θέση του, ενώ κατά το προηγούμενο χρονικό διάστημα είχε χρησιμοποιήσει καταχρηστικά κάθε μέσο (κινητοποίηση του κατασταλτικού μηχανισμού του κράτους, μηνύσεις κ.ά.) με σκοπό να ποινικοποιήσει τις δράσεις του ΣΕΦΚ.** Συγκεκριμένα με την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων απαιτούσε «να απαγορευθεί στο σωματείο και στους καθ' ων (της απολυμένης συναδέλφου και νυν προέδρου του ΣΕΦΚ, Ανδριανής Σμαρνάκη, του πρώην προέδρου και νυν μέλους του ΔΣ του ΣΕΦΚ, Κλέαρχου Σμυρναίου και του μέλους του ΔΣ του ΣΕΦΚ και εκπροσώπου του σωματείου στο ΔΣ της ΟΙΕΛΕ, Διονύση Αμπάτη), η πραγματοποίηση συγκεντρώσεων εμπροσθεν του φροντιστηρίου και σε ακτίνα περιμετρικά μικρότερη των 200 μέτρων με απειλή χρηματικής ποινής 5.000 ευρώ και προσωπική κράτηση 1 μηνός σε κάθε φυσικό πρόσωπο των καθ' ων για κάθε παραβίαση της εκδοθησομένης απόφασης...».

Η υπόθεση αυτή, δεν αποτελεί, μια ακόμη απόλυση ανάμεσα στις εκατοντάδες χιλιάδες των 4 τελευταίων χρόνων.

Αναδεικνύει με τον πιο αυταρχικό τρόπο την επιδίωξη της εργοδοτικής ένωσης, μικρών και μεγάλων επιχειρήσεων, να προχωρήσουν σε υποτίμηση της εργατικής δύναμης, σε προσλήψεις εργαζομένων χωρίς δικαιώματα, με εικονικά ένσημα, με τζάμπα για τους εργοδότες εργασία, μέσω των προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με voucher. Προϋπόθεση για να διαμορφωθεί η συνθήκη αυτή είναι να βρεθούν εκτός χώρων εργασίας όσες/οι υπερασπίζονται την αξιοπρέπειά τους, πιστεύουν στην αξία του συλλογικού αγώνα και της αλληλεγγύης, παλεύουν μαζί με το σωματείο, υλοποιώντας τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων.

Αναδεικνύει το ρόλο του κατασταλτικού μηχανισμού, την ευκολία με την οποία εκδίδονται εισαγγελικές παραγγελίες προς τα αστυνομικά τμήματα για την τρομοκράτηση εργαζομένων είτε με την παρουσία ισχυρών δυνάμεων καταστολής στις εργατικές συγκεντρώσεις έξω από τις επιχειρήσεις των αφεντικών είτε με την «πρόσκληση» στο Α.Τ. της απολυμένης συναδέλφου «δι' υπόθεσίν της» είτε με κατασταλτικές δυνάμεις «δέλτα», οι οποίες περικύκλωσαν τα γραφεία του σωματείου μας και άλλων ακηδεμόνευτων πρωτοβάθμιων σωματείων και στη συνέχεια βρίσκονταν έξω από το φροντιστήριο, όπου έγινε η κινητοποίηση, στις 11 του Οκτώβρη 2014, παρά την απόρριψη της απαίτησης του εργοδότη να εκδοθεί προσωρινή διαταγή απαγόρευσης των συγκεντρώσεων σε ακτίνα 200 μέτρων από το φροντιστήριο, καθώς ο εργοδότης δεν προσήλθε στο δικαστήριο.

Αναδεικνύει την ευκολία με την οποία εργοδότες είτε με εισαγγελικές παραγγελίες είτε με μηνύσεις είτε με ασφαλιστικά μέτρα χαρακτηρίζουν παράνομες εργατικές συγκεντρώσεις, λένε ψέματα και μόνο ψέματα, και απαιτούν, με αστυνομική εισαγγελική δικαστική βούλα, να θέσουν εκτός νόμου τον εργατικό αγώνα, μετατρέποντας τους χώρους εργασίας στον ιδιωτικό τομέα σε χώρους δουλοπαροικίας, όπου το αφεντικό πληρώνει και απολύει όποτε γουστάρει γιατί αλλιώς... υπάρχει και ο νόμος!

Αναδεικνύει τον εργασιακό μεσαίωνα των φροντιστηρίων, που οι εργοδότες των φροντιστηρίων έχουν επιβάλει εδώ και δεκαετίες: συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, εργαζόμενοι χωρίς δικαιώματα. Όταν ο εργαζόμενος διεκδικεί, συμμετέχει στο σωματείο δεν... απολύεται, απλώς δεν... ανανεώνεται η σύμβασή του, σύμφωνα με το... νόμο. Έτσι ο εργοδότης του φροντιστηρίου «Πρίσμα» απέλυσε τη συνάδελφο Ανδριανή Σμαρνάκη (9/5/2014), η οποία κάλυπτε πάγιες και διαρκείς ανάγκες της επιχείρησης 24 χρόνια,

καθώς αυτή και μόνο αυτή δίδασκε το αντικείμενο της πολιτικής οικονομίας, γιατί διεκδίκησε στην Επιθεώρηση Εργασίας ανατολικού τομέα (1/4/2014) και επέβαλε να της καταβάλει 5.700 ευρώ, δεδουλευμένα 2 χρόνων (με μηνιαίο μισθό 270 ευρώ καθαρά), αλλά και γιατί, όπως δήλωσε ο ίδιος στην Επιθεώρηση Εργασίας, δεν αρκέστηκε να προσφύγει στην Επιθεώρηση, πήγε και στο σωματείο της, τον ΣΕΦΚ...

Αναδεικνύει την εργοδοτική ασυδοσία, καθώς ο εργοδότης αρνήθηκε να εφαρμόσει εκτός από την απόφαση της Επιθεώρησης Εργασίας και την απόφαση της Διεύθυνσης Αμοιβής Εργασίας του Υπουργείου Εργασίας, η οποία στις 13/10/2014, τον κάλεσε: «εντός 8 ημερών να απαντήσει εγγράφως σχετικά με τους πιθανούς τρόπους επίλυσης της διαφοράς, ώστε να επαναπροσληφθεί η εργαζόμενη». Αντίθετα, δήλωσε ότι οι ώρες εργασίας του καθηγητή που έχει προσληφθεί στη θέση της συναδέλφου ήταν 5 ώρες τη βδομάδα, δηλαδή μισθός 200 ευρώ, αλλά ήταν αποφασισμένος να μην την επαναπροσλάβει... Για μισθό 200 ευρώ, όσο τα μισά δίδακτρα 1 μαθητή του φροντιστηρίου, απολύει, υποβάλει μηνύσεις, απαιτεί να απαγορευθούν συγκεντρώσεις στο κέντρο της πόλης...

Αναδεικνύει τον μηχανισμό αλλοτρίωσης του καθηγητή στα φροντιστήρια που για χρόνια «κοινωνικοποιήθηκε» από τα αφεντικά με την κουλτούρα του «περαστικού»: υποτιμημένη εργασιακή δύναμη, αλλά το αφεντικό «είναι ξηγημένο και δίνει "ιδιαιτεράκια"...». Έτσι ο εργοδότης του φροντιστηρίου «Πρίσμα», μετά από 24 χρόνια συνεχούς εργασίας, απέλυσε τη συνάδελφο Ανδριανή Σμαρνάκη, γιατί εκτός της διεκδίκησης να της καταβληθούν τα δεδουλευμένα, όπως δήλωσε ο ίδιος στην Επιθεώρηση Εργασίας, η συνάδελφος αρνήθηκε και να δουλέψει σε συνθήκη μαύρης εργασίας στο σπίτι μαθητή, ικανοποιώντας την απαίτησή του...

Καλούμε σωματεία, εργατικές συλλογικότητες, συνελεύσεις γειτονιάς, εργαζομένους και εργαζόμενες, ανέργους και άνεργες, μαθήτριες/τές, φοιτήτριες/ές στη συγκέντρωση ενάντια στην εργοδοτική ασυδοσία, τις εκδικητικές συνδικαλιστικές διώξεις και την ποινικοποίηση της εργατικής διεκδίκησης, για να αποδείξουμε στην πράξη ότι η επιβολή εργασιακού μεσαίωνα στον ιδιωτικό τομέα δεν θα περάσει...

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΔΕΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΕΙΤΑΙ, ΔΕΝ ΚΑΤΑΣΤΕΛΛΕΤΑΙ, ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...